

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 120.271 van 6 juni 2003
in de zaak A. 131.109/XII-3729.**

In zake : Johan BRACKEVA,
wonende te Merelbeke,
Gaversesteenweg 239

tegen :

de SCHOLENGROEP 23 MEETJESLAND,
die woonplaats kiest bij
advocaten R. Rombaut en M. Stommels,
kantoor houdende te Antwerpen,
Justitiestraat 18, bus 25.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Johan Brackeva op 24 december 2002 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 15 oktober 2002 van de raad van bestuur van de scholengroep 23 Meetjesland waarbij hij uit het ambt van directeur in proeftijd van het KA Zelzate wordt verwijderd;

Gezien het op dezelfde dag ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur D. Mareen;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 27 maart 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 6 mei 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad G. van Haegendoren;

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. Vermeire, die verschijnt voor verzoeker, en van advocaat M. Stommels, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur D. Mareen;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Over de aanduiding van de verwerende partij.

Overwegende dat verzoeker in het inleidend verzoekschrift schrijft :

“dat hij als tegenpartij aanwijst :

1. het Gemeenschapsonderwijs, openbare instelling met rechtspersoonlijkheid, met zetel te 1000 Brussel, E. Jacqmainlaan, 20 en
2. de Scholengroep nr. 23 Meetjesland, inrichtende macht, bij wege van haar raad van bestuur, met secretariaat te 9990 Maldegem, Mevr. Courtmanslaan, 80”;

Overwegende dat de verwerende partij in haar nota refereert aan de artikelen 4, § 1, 5, § 5, 23 en 30 van het bijzonder decreet van 14 juli 1998 betreffende het gemeenschapsonderwijs (hierna : het bijzonder decreet) om daaruit af te leiden dat “de Scholengroepen als inrichtende macht de rechtsopvolger [zijn] van Het Gemeenschapsonderwijs (voorheen ARGO)”, dat het “hier een duidelijke bevoegdheid van de Raad van Bestuur van de Scholengroep betreft” en dat “het verzoek in zoverre het gericht is tegen Het Gemeenschapsonderwijs niet ontvankelijk [is]”;

Overwegende dat de in voorliggende vordering bestreden beslissing uitgaat van de raad van bestuur van een scholengroep, die luidens artikel 52, b, van het decreet van 27 maart 1991 rechtspositie personeelsleden gemeenschapsonderwijs een personeelslid dat werd toegelaten tot de proeftijd in een bevorderingsambt kan verwijderen uit het ambt; dat die toewijzing van bevoegdheid aan de raad van bestuur van de scholengroep ook spoort met de bevoegdheden die de raad van bestuur van de scholengroep ontleent aan het artikel 23 van het bijzonder decreet;

Overwegende dat de Vlaamse Gemeenschap bij het bijzonder decreet een openbare instelling met rechtspersoonlijkheid heeft opgericht onder de benaming “het Gemeenschapsonderwijs”; dat die instelling met rechtspersoonlijkheid blijkens artikel 5, § 1, van het bijzonder decreet drie “bestuursniveaus” heeft: het “lokale niveau”, het “meso-niveau: de scholengroepen” en het “centrale niveau”; dat het centrale niveau luidens artikel 5, § 4, van het bijzonder decreet wordt bestuurd door “de Raad van het Gemeenschapsonderwijs en de afgevaardigd bestuurder”, terwijl het niveau “scholengroepen” luidens artikel 5, § 2, wordt bestuurd door “een algemene vergadering, een raad van bestuur, een college van directeurs en een algemeen directeur”; dat de “scholengroepen” - een bestuursniveau - en de “Raad van het Gemeenschapsonderwijs” - een orgaan van een bestuursniveau - luidens artikel 4, § 1, van het bijzonder decreet met uitsluiting van ieder ander orgaan de “inrichtende macht” zijn van het in het bijzonder decreet bedoelde gemeenschapsonderwijs, binnen de bevoegdheden die door en krachtens het bijzonder decreet worden toegekend;

Overwegende dat de raden van bestuur van de scholengroepen en de “Raad van het Gemeenschapsonderwijs” luidens artikel 5, § 5, van het bijzonder decreet de op hun door het bijzonder decreet verleende bevoegdheden betrekking hebbende gedingen voeren, terwijl artikel 30, § 3, van hetzelfde bijzonder decreet bepaalt dat de algemeen directeur “het Gemeenschapsonderwijs” vertegenwoordigt “in en buiten rechte”, “voor alle aangelegenheden die behoren tot de bevoegdheid van de scholengroep of de scholen” en artikel 44, § 3, bepaalt dat de afgevaardigd-bestuurder van het centrale niveau “het Gemeenschapsonderwijs” vertegenwoordigt “in en buiten rechte”, “voor alle aangelegenheden die behoren tot de bevoegdheid van de Raad en van de afgevaardigd-bestuurder”;

Overwegende dat in een geding voor de Raad van State de verwerende partij in de regel een rechtspersoon is; dat uit wat voorafgaat blijkt dat de scholengroepen geen afzonderlijke rechtspersoonlijkheid hebben, die is afgescheiden van de instelling welke is opgericht onder de benaming “het Gemeenschapsonderwijs”; dat integendeel “het Gemeenschapsonderwijs” de rechtspersoon is die als verwerende partij moet worden beschouwd wanneer een beslissing van één van zijn organen wordt aangevochten voor de Raad van State; dat de scholengroep een bestuursniveau is, en zijn raad van bestuur een orgaan van het Gemeenschapsonderwijs en dat zij derhalve niet als een (afzonderlijke) verwerende partij kan worden beschouwd; dat uit de in herinnering gebrachte decreetsbepalingen

wel blijkt dat de decreetgever de verdediging in rechte van de beslissingen van het Gemeenschapsonderwijs heeft willen toevertrouwen aan het bestuursniveau dat de bedoelde beslissing effectief heeft genomen; dat bijgevolg wel er mee kan worden volstaan met het oog op de procesvertegenwoordiging de bevoegde scholengroep als verwerende partij te vermelden, met dien verstande dat dit begrepen moet worden als een aanduiding van het bestuursniveau dat krachtens het bijzonder decreet “het Gemeenschapsonderwijs” als verwerende partij vertegenwoordigt en er mee belast is om in de procedure voor de Raad van State zijn belangen te verdedigen; dat dit uiteraard de rechtspersoon zelve niet buiten de zaak stelt; dat een verzoek om het beroep te verwerpen “in zoverre het gericht is tegen Het Gemeenschapsonderwijs” dan ook niet kan worden aangenomen;

Over de schorsingsvoorwaarden.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat de Raad van State slechts de schorsing van de tenuitvoerlegging van een beslissing kan bevelen wanneer verzoeker aantoont dat hij door de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een ernstig nadeel ondergaat en dat dit nadeel door het later tussen te komen vernietigingsarrest nog slechts moeilijk kan hersteld worden; dat verzoeker in het inleidend verzoekschrift de volgende uiteenzetting geeft van het gevreesde nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hem kan berokkenen :

“26. Door de bestreden maatregel wordt de verzoeker, zonder mogelijkheid van georganiseerd administratief beroep, verwijderd uit het ambt van directeur van het KA Zelzate.

Dat dit gebeurt op een ogenblik (merkwaardig samenspel van data, de schriftelijke klacht gedateerd zijnde van 28 maart 2002, maar op basis van een bijlage met 'feitelijkheden' van zogenaamd 24 maart 2002, de klaagster op het secretariaat van het KA Zelzate werkende) waarop zijn proeftijd ten einde loopt en alles in gereedheid was gebracht om hem te evalueren (zie het schrijven in dat verband van 25 maart 2002, stuk 1).

Dit nadat hem, zowel gedurende zijn periode van waarneming van hetzelfde ambt van directeur (sinds 1 oktober 1998), als gedurende de proeftijd (sinds

1 mei 2001) geen enkele negatieve opmerking was gemaakt aangaande zijn wijze van functioneren, noch door de inrichtende macht, noch door de algemeen directeur.

Dit alles levert, samen genomen, op zichzelf het vereiste moreel nadeel, hetwelk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel vormt, op.

27. Dat is nog meer zo nu het met succes ambiëren van een ander betrekking in hetzelfde ambt van directeur in het Gemeenschapsonderwijs (bv. binnen een andere scholengroep), vanwege de hier bestreden beslissing en haar (ongeldige) motieven, zo goed als uitgesloten is, zodat de bestreden beslissing in werkelijkheid de carrière van de verzoeker op een definitieve en irreversibele wijze fnuikt.

28. Alleen een schorsing van tenuitvoerlegging van het bestreden besluit kan verhinderen dat door de Scholengroep nr. 23 Meetjesland (en door het Gemeenschapsonderwijs) een nieuwe bevorderingsprocedure voor de betrekking van directeur van het KA Zelzate opstart.

Waarbij bovendien niet uit het oog mag worden verloren dat de verzoeker sinds 2 april 2002 preventief (en zonder einddatum of rechtsfeit waaruit deze einddatum kan worden afgeleid) geschorst is, d.i. sinds meer dan 6 maanden, terwijl de raad van bestuur in haar voorstel van 15 oktober 2002 zelfs een tuchtschorsing van 6 maanden voorstelt, zodat zelfs in het volkomen onwaarschijnlijk geval dat de Raad van Beroep hierop zou ingaan, verzoeker zijn actieve dienst vermag te hernemen onmiddellijk na de uitspraak van de Raad van Beroep”;

Overwegende dat verzoeker in het overgeschreven randnummer 26 een moreel nadeel aanvoert dat hij ervaart doordat de ordemaatregel hem uit het ambt van directeur verwijdt en de evaluatie van zijn proeftijd verhindert; dat de eventuele nietigverklaring van die ordemaatregel evenwel de verwijdering weer ongedaan zal maken en de noodzaak van de door verzoeker nagestreefde evaluatie weer op het voorplan zal brengen; dat dan, wijl het morele nadeel dat een verzoeker ondergaat in de regel wordt hersteld door de morele genoegdoening die het latere vernietigingsarrest dat hem in het gelijk stelt oplevert, verzoeker in gebreke blijft concrete gegevens aan te voeren die kunnen aantonen waarom het te dezen anders zou zijn; dat het aan de Raad ook niet voorkomt als zijnde vanzelfsprekend; dat het nadeel in zoverre niet wordt aangenomen;

Overwegende dat de onder nummer 27 aangevoerde weerslag op het “ambiëren van een ander[e] betrekking in hetzelfde ambt van directeur” hypothetisch is; dat immers de beslissing tot verwijdering uit een ambt met toepassing van artikel 52 b, van het decreet rechtspositie personeelsleden gemeenschapsonderwijs aan verzoeker niet de akte van bekwaamheid ontnemt, vereist voor de toelating tot de proeftijd in het ambt van directeur; dat die beslissing ook geen andere rechtspositionele gevolgen heeft bij een eventuele kandidaatstelling voor toelating tot de proeftijd in een andere betrekking; dat voorts, mocht verzoeker wegens de thans bestreden en naar zijn bewering onwettige beslissing toch worden

uitgesloten van een verdere carrièrestap in het gemeenschapsonderwijs; hij dit nadeel alsdan kan herstellen door tegen die beslissing de rechtsmiddelen aan te wenden die het recht hem verschaft; dat ook dit nadeel niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat, wat het onder punt 28 aangevoerde betreft, verzoeker niet uiteenzet en de Raad niet spontaan inziet waarom de later tussen te komen nietigverklaring, die verzoeker terugplaatst in de toestand zoals die bestond op het ogenblik waarop het bestuur de in het vernietigingsarrest vastgestelde onregelmatigheid heeft begaan, en de daaruit voortvloeiende gevolgen voor beslissingen die de verwerende partij naderhand zou hebben genomen in het kader van een nieuwe bevorderingsprocedure, niet kunnen volstaan als rechtsherstel van het aangevoerde nadeel; dat het niet wordt aangenomen;

Overwegende dat geen nadeel wordt aangevoerd dat én ernstig én moeilijk te herstellen is, in de zin van genoemd artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten; dat niet is voldaan aan een van de grondvoorwaarden; dat de vordering dient te worden verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
zes juni 2003, door :

de HH. G. VAN HAEGENDOREN, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
F. BONTINCK, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

F. BONTINCK.

G. VAN HAEGENDOREN.